

II

«Вузька, важкая до добра дорога»,—
Се сказано десь у письмі святому.
Та я перечу тим словам якмога,
Пізнавши вхід до в'язенного дому.

Вонючі сіни — перша осторога.
Скрипливі двері в хіднику тісному,
Відтак ідеш по манівцю крутому,
А там подвір'я, мов пуста берлога.

А по подвір'ю вояк патрулює,
У сінях варта, стражники понурі
І арештанти, наче тінь, снуються.

Сей шлях важкий — чи до добра прямує?
Спитайте тих, що мучаться в тім мурі!
Зрахуйте сльози, що день в день тут ллються!

10 сент[ября] 1889